

O zrození

Hradišťan

To pýchou matky oči klopí
a muži nikdy nepochopí
ten vyšší stupeň harmonie,
když v tobě další srdce bije.
Čekáš, čekáš, čekáš se.

Už sudičky mu lijí svíci,
jsi tajuplnou pokladnicí.
Pak jednou roztrhne se nebe
on tiše leží vedle tebe.
Vesmír, vesmír je jenom povíjan.

Jde Mléčnou drahou koník vraný
nese Ti krásné usínání.
Láska je návrat před zrození.
Jsme jedno tělo, nic víc není.
Jen spící anděl, andílek